

til hans eget politiske Parti. Jeg haaber, at det vil blive dem paalaagt ikke at benytte deres efter Lovens upartiske Stilling som Dommere til at støtte et Parti, men tværtimod at stille sig i et saadant Forhold til Befolkningen, at de staa upartiske.

Justitsministeren (Mellmann):

Hvad den sidste Bemærkning angaar, saa er det Noget, jeg ikke skal komme ind paa, da det ikke foreligger. De Bekjendtgørelser, der saaledes udgaa fra Retsbetjentene, ere af meget forskjellig Natur, og Spørgsmaalet om, i hvilke Blade Bekjendtgørelserne skulle indrykkes, og i hvilke ikke, er i mange Tilfælde ikke afhængigt af vedkommende Retsbetjent, men af dem, der rekvirere Forretningen. Men jeg skal som sagt ikke nærmere komme ind paa dette, da det fører for langt bort fra den Sag, der ligger for.

Hvad angaar de Bemærkninger, som den næstsidste ærede Taler (Hage) gjorde om denne Sag, saa vil jeg for det Første sige, at jeg ikke tror, at der behøves nogen Ændring i Lovforslaget i den af huu sidst omtalte Retning, idet jeg mener, at der ved „fremtidige Udlaan“ jo maa forståas Udlaan, der bevilges, efter at Loven er traadt i Kraft. Naar Loven er færdig her fra Rigsdagen, saa bliver den indrykket i Lov- og Ministerialtidenden, og saa træder den efter de almindelige Regler i Kraft Ugedagen efter, at det saaledes er indrykket i Lov- og Ministerialtidenden. Jeg antager derfor, at Loven vil gjælde alle de Laan, som bevilges efter den Tid, og for hvis Vedkommende der altsaa bliver Spørgsmaal om at affatte Obligationen efter den Tid; thi det er jo Noget, der maa faae sit Udtryk i denne, at ingen Forudbetaling finder Sted derved, at Obligationen ikke kommer til at indeholde denne Klausul, som den ellers indeholder. Jeg mener altsaa, at Loven virker paa den Maade, at der fra dens Strafftræden ikke længer i Obligationerne optages nogen Bestemmelse om, at Renten skal forudbetales, og jeg synes, at det ikke i den Henseende kan gjøre noget til Sagen, om den 1ste April bliver den afgjørende Termin, eller en noget tidligere Tid bliver det. Det er vel ikke meget rimeligt, at der bliver laant Synderligt ud i 11te Marts Termin, men hvis der skulde blive laant Noget ud, saa kan jeg ikke se, hvad Grund der skulde være til, at Loven ikke skulde komme til Anvendelse der, forsaavidt som den skulde være traadt i Kraft til den Tid. Jeg tror altsaa ikke, at en saadan Ændring behøves, men paa den anden

Side har det jo ikke Meget at sige, og hvis Thinget finder det rigtig at sætte en særlig Bestemmelse ind for Lovens Strafftræden, saa skal jeg ikke lægge videre Vægt derpaa. Hvad det første Spørgsmaal angaar, saa skal jeg tage det under Overveielse og konferere med Overformynderen derom; men i det Hele og Store tror jeg, at Overformynderiet maa staa paa det Standpunkt, at hvad man kan faae anbragt i den nærmeste Termin, i Juni s. Ex., det maa man ogsaa finde det rimeligt at anbringe i denne Termin. Hvad man ikke kan faae anbragt i Juni Termin, ja, det maa man naturligvis finde sig i gaar over til December Termin, idet jeg gaar ud fra, at der ikke er megen Rimelighed for at blive af med Synderligt i 11te September Termin. Jeg veed ikke, om der vil være nogen Nødvendighed for Overformynderiet til saaledes at overtage den bestemte Klassifikation, som den ærede Taler omtalte, men jeg skal som sagt nærmere konferere med Overformynderiet derom.

Sage: Det forekommer mig alligevel, at der er en lille Tvetydighed i Lovforslaget, idet man ikke veed, om der er Tale om, naar Laanet er bevilget, eller naar det kommer til Udbetaling. Jeg sætter, at denne Lov blev vedtaget den 1ste Marts, og at der blev bevilget en hel Del Laan i Marts Maaned, slipper de saa for at forudbetale Renten, eller gjør de det ikke? Det forekommer mig at være en lille Tvetydighed, og det kunde undgaas, naar det udtrykkelig hed, at for alle Laan, der komme til Udbetaling efter den 1ste April, kommer der ingen Forudbetaling i Marts Maaned, derved vilde man undgaa Tvetydighed. Hvad Varslet angaar, er jeg selvfølgelig tilfreds med, at den ærede Minister vil konferere med Overformynderen derom, thi jeg er overbevist om, at Overformynderen og Laanebestyrelsen i det Hele, i hvert Fald en Del af dem, vil være tilfreds med, at der blev givet et længere Varsel. Hos Mange, der praktisk har med de Sager at gjøre, er det anerkjendt, at det er saare uheldigt, at man ikke kan give en længere Tidfrist, fordi en Mængde afholdes fra at konvertere, og tage Overformynderipenge af Frygt for det store Rentetab. Jeg er fuldstændig tilfreds med den ærede Ministers Svar, naar en saadan Konference finder Sted.

D. Christensen: Jeg ønsker at gjøre en lille Henstilling til den ærede Minister om Laan fra Overformynderiet. Jeg tror, at Overformynderiet ved sine Pengesamlinger kommer til at gjøre ligesom andre